

✧ Texty na tento týden – Zj 6:12–17; Mt 24:36–44; Gn 6:1–8; 2Pt 2:4–11; Gn 18:17–32; Da 7:9.10

✧ Základní verš

„To, co se jim stalo, je výstražný obraz a bylo to napsáno k napomenutí nám, které zastihl přelom věků. A proto ten, kdo si myslí, že stojí, ať si dá pozor, aby nepadl.“ (1K 10:11.12)

V Písmu nacházíme mnoho zpráv o Božím lidu, které poukazují na budoucí události a které obsahují klíče pomáhající pochopit „přítomnou pravdu“. Některé z těchto popisů hovoří o událostech doby konce s překvapivými podrobnostmi. To nám poskytuje širší základ pro jasné pochopení proroctví knih Daniel a Zjevení.

Bůh může ve své dokonalosti usměřňovat události, které se stanou v posledních dnech a které zjevil prorokům – aniž by zasahoval do svobodné vůle a svědomí jednotlivců. Nový zákon se při popisu závěrečných událostí světa odvolává na některé známé příběhy z minulosti, například na potopu nebo příběh Sodomy a Gomory. Jiné události potřebujeme zkoumat podrobněji, abychom objevili pravdy, které nám jejich prostřednictvím zjevuje Boží slovo.

V následujících lekcích se budeme věnovat studiu několika klíčových příběhů, abychom zjistili, co nám mohou říci o událostech, jako je druhý příchod, vyšetřující soud, závěrečná krize a podobně. V tom všem bude Kristus v centru našeho přemýšlení. On totiž musí být základem i konečným cílem veškeré naší snahy pochopit proroctví.

✧ Osnova lekce:

Při studiu desáté lekce si povšimneme některých výrazných starozákonních příběhů, které budou později, v rámci novozákonního prorockého výhledu, připomínány jako předobrazy ukazující na problémy „poslední doby“.

- Mt 24:37–39; 2Pt 3:3–5 - Paralela s dobou Noema a soudem nad předpotopním světem (neděle, pondělí)
- Ju 1:5–8 - Paralela se soudem nad Sodomou a Gomorou (úterý, středa)
- Da 7 - „Syn člověka“ jako naše jistota na soudu (čtvrtek)

NE 1. června – HNĚV BERÁNKA

Zj 6:12-17 „¹²A hle, když rozlomil šestou pečeť, nastalo veliké zemětřesení, slunce zčernalo jako smuteční šat, měsíc úplně zkrvavěl ¹³a nebeské hvězdy začaly padat na zem, jako když fík zmítaný vichrem shazuje své pozdní plody, ¹⁴nebesa zmizela, jako když se zavře kniha, a žádná hora a žádný ostrov nezůstaly na svém místě. ¹⁵Králové země i velmoži a vojevůdci, boháči a mocní – jak otrok, tak svobodný, všichni prchali do hor, aby se ukryli v jeskyních a skalách, ¹⁶a volali k horám a skalám: „Padněte na nás a skryjte nás před tváří toho, který sedí na trůnu, a před hněvem Beránkovým!“ ¹⁷Neboť přišel veliký den jeho hněvu; kdo bude moci obstát?“

Mt 24:37-39 „³⁷Až přijde Syn člověka, bude to jako za dnů Noeho: ³⁸Jako tehdy před potopou hodovali a pili, ženili se a vdávaly až do dne, kdy Noe vešel do korábu, ³⁹a nic nepoznali, až přišla potopa a zachvátila všechny – takový bude i příchod Syna člověka.“

Mt 24:14 „A toto evangelium o království bude kázáno po celém světě na svědectví všem národům, a teprve potom přijde konec.“

Mt 24:36-44 „³⁶O onom dni a hodině však neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn; jenom Otec sám. ³⁷Až přijde Syn člověka, bude to jako za dnů Noeho: ³⁸Jako tehdy před potopou hodovali a pili, ženili se a vdávaly až do dne, kdy Noe vešel do korábu, ³⁹a nic nepoznali, až přišla potopa a zachvátila všechny – takový bude i příchod Syna člověka. ⁴⁰Tehdy budou dva na poli, jeden bude přijat a druhý zanechán. ⁴¹Dvě budou mlít obilí, jedna bude přijata a druhá zanechána. ⁴²Bděte tedy, protože nevíte, v který den váš Pán přijde.“

⁴³Uvažte přece: Kdyby hospodář věděl, v kterou noční dobu přijde zloděj, bděl by a zabránil by mu vloupat se do domu.
⁴⁴Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete.“

PO 2. června – NOEMOVA EVANGELIZACE

Mt 24:37-39 „³⁷Až přijde Syn člověka, bude to jako za dnů Noeho: ³⁸Jako tehdy před potopou hodovali a pili, ženili se a dvádaly až do dne, kdy Noe vešel do korábu, ³⁹a nic nepoznali, až přišla potopa a zachvátila všechny – takový bude i příchod Syna člověka.“

2Pt 3:3-5 „³Především vám chci říci, že ke konci dnů přijdou posměvači, kteří žijí, jak se jim zachce, ⁴a budou se posmívat: „Kde je ten jeho zaslíbený příchod? Od té doby, co zesnuli otcové, všechno zůstává tak, jak to bylo od počátku stvoření.“ ⁵Těm, kdo toto tvrdí, zůstává utajeno, že dávná nebesa i země byly vyvolány slovem Božím z vody a před vodou chráněny.“

Gn 6:1-8 „¹Když se lidé počali na zemi množit a rodily se jim dcery, viděli synové božští, ²jak půvabné jsou dcery lidské, a brali si za ženy všechny, jichž se jim zachtělo. ³Hospodin však řekl: „Můj duch se nebude člověkem věčně zaneprazdňovat. Vždyť je jen tělo. Ať je jeho dnů sto dvacet let.“ ⁴Za oněch dnů, kdy synové božští vcházeli k dcerám lidským a ty jim rodily, vznikaly na zemi zrůdy, ba ještě i potom. To jsou ti bohatší dávnověku, mužové pověstní. ⁵I viděl Hospodin, jak se na zemi rozmnožila zlovůle člověka a že každý výtvor jeho mysli i srdce je v každé chvíli jen zlý. ⁶Litoval, že na zemi učinil člověka, a trápil se ve svém srdci. ⁷Řekl: „Člověka, kterého jsem stvořil, smetu z povrchu země, člověka i zvířata, plazy i nebeské ptactvo, neboť lituji, že jsem je učinil.“ ⁸Ale Noe našel u Hospodina milost.“

Zj 11:7 „Noe věřil, a proto pokorně přijal, co mu Bůh oznámil a co ještě nebylo vidět, a připravil koráb k záchraně své rodiny. Svou vírou vynesl soud nad světem a získal podíl na spravedlnosti založené ve víře.“

J 4:37 „Přitom je pravdivé čtení, že jeden rozsévá a druhý žne.“

ÚT 3. června – PŘÍBĚH SODOMY A GOMORY

Ju 1:5-8 „⁵Chci vám však připomenout, třebaže to všechno již dávno víte, že Hospodin sice vysvobodil lid z egyptské země, potom však zahubil ty, kteří neuvěřili. ⁶Také anděly, kteří si nezachovali své vznešené postavení, ale opustili určené místo, drží ve věčných poutech v temnotě pro veliký den soudu. ⁷Podobně jako oni i Sodoma, Gomora a okolní města se oddaly smilstvu, propadly zvrhlosti, a jsou nám výstražným příkladem trestu věčného ohně. ⁸Podobně i títo blouznivci poskvřňují své tělo, žádnou autoritu neuznávají, nadpozemským mocnostem se rouhají.“

2Pt 2:4-11 „⁴Vždyť Bůh neušetřil ani anděly, kteří zhřešili, ale svrhl je do temné propasti podsvětí a dal je strážiti, aby byli postaveni před soud. ⁵Ani starý svět neušetřil, nýbrž zachoval jen Noeho, kazatele spravedlnosti, spolu se sedmi jinými, když uvedl potopu na svět bezbožných. ⁶Také města Sodomu a Gomoru odsoudil k záhubě a obrátil v popel. Tím dal výstrahu budoucím bezbožníkům. ⁷Vysvobodil však spravedlivého Lota, sužovaného nezřízeným chováním těch zvrhlíků. ⁸Dokud ten spravedlivý přebýval mezi nimi, trápilo jeho spravedlivou duši, že musel den ze dne slyšet a vidět jejich nemravné skutky. ⁹Pán však dovede vytrhnout zbožné ze zkoušky, ale nespravedlivé uchovat pro trest v den soudu; ¹⁰a to především ty, kdo se svévolně ženou za poskvřňujícími vášněmi a pohrdají každou autoritou. Jsou to drzí opovážlivci; nechvějí se před nadpozemskými mocnostmi a rouhají se jim. ¹¹Ani andělé, ačkoli jsou větší silou a mocí, nevynášejí nad těmi mocnostmi před Pánem zatracující soud.“

Ez 16:46-50 „⁴⁶Tvou větší sestrou je Samař se svými dcerami; ta sedí po tvé levici. Tvou menší sestrou je Sodoma se svými dcerami; ta sedí po tvé pravici. ⁴⁷Ale ty jsi nechodila jen jejich cestami, ani jsi nepáchala jen jejich ohavnosti; to ti bylo málo. Na všech svých cestách jsi byla horší než ony. ⁴⁸Jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, tvá sestra Sodoma se svými dcerami nenapáchala tolik zla jako ty se svými dcerami. ⁴⁹Hle, toto byla nepravost tvé sestry Sodomy; pýcha, sytost chleba a sebestýtný klid, který měla i se svými dcerami. Ale ruku utištěného ubožáka neposilovala. ⁵⁰Povyšovaly se, páchaly přede mnou ohavnost, a tak jsem je odstranil, jak jsem uznal za vhodné.“

Zj 20 „¹Tu jsem viděl, jak z nebe sestupuje anděl, který má v ruce klíč od propasti a veliký řetěz. ²Zmocnil se draka, toho dávného hada, toho d'ábla a satana, ³na tisíc let jej spoutal, uvrhl do propasti, uzamkl ji a zapečetil, aby již nemohl klatat národy, dokud se nedovrší těch tisíc let. Potom musí být ještě na krátký čas propuštěn. ⁴Viděl jsem trůny a na nich usedli ti, jimž byl svěřen soud. Spatřil jsem také ty, kdo byli s'tati pro svědectví Ježíšovo a pro slovo Boží, protože nepoklekli před dravou šelmou ani jejím obrazem a nepřijali její znamení na čelo ani na ruku. Nyní povstali k životu a ujali se vlády s Kristem na tisíc let. –

PÁ 6. června – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 7. kapitolu „Potopa“ z knihy Na úsvitu dějin (PP 90–104; NUD 36–42).

„Velekněz v žádném případě netvrdí, že by Boží lid byl bez viny. Oblečen do špinavého šatu, který symbolizuje hříchy lidu, jež zastupuje, stojí před Božím poslem, přiznává jejich viny a odvolává se na vykonané pokání. V pokoře se spoléhá na milost Spasitele, který odpouští hříchy. [...] Satan neobviňuje ty, kdo hledají Boha, z toho důvodu, že by mu vadily jejich hříchy. On má z jejich pokřiveného charakteru radost; ví totiž, že je bude mít ve své moci jedině tehdy, budou-li přestupovat Boží zákon. Svá obvinění vznášá proto, že nenávidí Krista. Protože je denně vystaven projevům Kristovy nadvlády, snaží se z jeho ruky vytrhnout ty, kteří přijali spásu. Způsobuje, že lidé ztrácejí víru v Boha a vzdalují se jeho lásce. Vede je k tomu, aby přestupovali jeho zákon, a potom prohlašuje, že patří jemu. Troufale tvrdí, že Kristus na ně nemá právo. [...] Člověk není schopen ve své vlastní síle čelit útokům a obviněním nepřítele. Ale Ježíš, náš Přímluvce, obhajuje každého, kdo skrze pokání a víru mu odevzdá svou duši. Na kříži Golgoty získal dostatečně silné argumenty, kterými dokáže vyvrátit každé obvinění. Protože dokonale zachoval Boží zákon, byla mu dána veškerá moc na zemi i na nebi.“ (PK 583–586; OSU 219–220)

Otázky k rozhovoru

1. Ježíš řekl svým učedníkům, že jsou ve světě, ale ne ze světa. (Viz J 15,19 a 17,14–16.) Jak najít správnou rovnováhu mezi odpovědností oslovit zkažený svět a nutností „chránit se před poskvěnou světa“ (Jk 1,27)?
2. Co nás učí Noemova veřejná služba před potopou o způsobu, jakým probíhá velký spor? V čem hrajeme stejnou roli, jako kdysi Noe?
3. Než Bůh pohltí hříšníky ohněm z nebe (jak to udělal se Sodomou), vzkřísí je z mrtvých a dovolí satanovi, aby je ještě na krátkou dobu oklamal (Zj 20,7–9). Proč je podle tebe tento krok součástí Božího plánu dříve, než Bůh dá všechno do pořádku?
4. Když uvažujete o příbězích, které jsme studovali tento týden, jaká varování nacházíte pro svůj vlastní život? Co vás tyto příběhy učí o vaší naději v Kristu?

21:10

²⁴A deset rohů – z toho království povstane deset králů. Po nich povstane jiný, ten se bude od předchozích lišit a sesadí tři krále. ²⁵Bude mluvit proti Nejvyššímu a bude hubit svaté Nejvyššího. Bude se snažit změnit doby a zákon. Svátí budou vydáni do jeho rukou až do času a časů a poloviny času, ²⁶avšak zasedne soud a vladařskou moc mu odejmou, a bude úplně vyhlazen a zahuben. ²⁷Království, vladařská moc a velikost všech království pod celým nebem budou dány lidu svatých Nejvyššího. Jeho království bude království věčné a všechny vladařské moci ho budou uctívat a poslouchat. ²⁸Zde končí to slovo. Já, Daniel, jsem se velice zhrozil těch myšlenek, barva mé tváře se změnila, ale to slovo jsem uchoval ve svém srdci.“

Ř 14:10 „Proč tedy, ty slabý, soudíš svého bratra? A ty, silný, proč zlehčuješ svého bratra? Všichni přece staneme před soudnou stolicí Boží.“

1Pt 1:12 „Bylo jim zjeveno, že tím neslouží sami sobě, nýbrž vám; ti, kdo vám přinesli evangelium v moci Ducha svatého, seslaného z nebes, zvěstovali vám nyní toto spasení, které i andělé touží spatřit.“

Zj 12:4 „A Abram se vydal na cestu, jak mu Hospodin přikázal. Šel s ním také Lot. Abramovi bylo sedmdesát pět let, když odešel z Cháranu.“

Gn 18:20 „Hospodin dále pravil: „Křik ze Sodomy a Gomory je tak silný a jejich hřích je tak těžký.“

Mt 20:18 „Hle, jdeme do Jeruzaléma a Syn člověka bude vydán velekněžím a zákoníkům; odsoudí ho na smrt.“

⁵Ostatní mrtví však nepovstanou k životu, dokud se těch tisíc let nedovrší. – ⁶To je první vzkříšení. Blahoslavený a svatý, kdo má podíl na prvním vzkříšení! Nad těmi druhá smrt nemá moci, nýbrž Bůh a Kristus je učiní svými kněžními a budou s ním kralovat po tisíc let. ⁷Až se dovrší tisíc let, bude satan propuštěn ze svého žaláře ⁸a vyjde, aby oklamal národy ve všech čtyřech úhlech světa, Góga i Magóga. Shromáždí je k boji a bude jich jako písku v moři. ⁹Viděl jsem, jak vystoupili po celé šíři země a obklíčili tábor svatých a město, které miluje Bůh. Ale sestoupil oheň z nebe a pohltil je. ¹⁰Jejich svědce ďábel byl uvržen do jezera, kde hoří síra a kde je již dravá šelma i falešný prorok. A budou tržněni dnem i nocí na věky věků. ¹¹A viděl jsem veliký bělostný trůn a toho, kdo na něm seděl; před jeho pohledem zmizela země i nebe a už pro ně nebylo místa. ¹²Viděl jsem mrtvé, mocné i prosté, jak stojí před trůnem, a byly otevřeny knihy. Ještě jedna kniha byla otevřena, kniha života. A mrtví byli souzeni podle svých činů zapsaných v těch knihách. ¹³Moře vydalo své mrtvé, i smrt a její říše vydaly své mrtvé, a všichni byli souzeni podle svých činů. ¹⁴Pak smrt i její říše byly uvrženy do hořícího jezera. To je druhá smrt: hořící jezero. ¹⁵A kdo nebyl zapsán v knize života, byl uvržen do hořícího jezera.“

Ez 16:41 „⁴¹Tvé domy spálí ohněm a vykonají nad tebou soudy před zraky mnoha žen. Tak učiním přítrž tvému smilství a nebudeš už dávat mzdu.“

Ř 1:18-32 „¹⁸Boží hněv se zjevuje z nebe proti každé bezbožnosti a nepravosti lidí, kteří svou nepravostí potlačují pravdu. ¹⁹Vždyť to, co lze o Bohu poznat, je jim přístupné, Bůh jim to přece odhalil. ²⁰Jeho věčnou moc a božství, které jsou neviditelné, lze totiž od stvoření světa vidět, když lidé přemýšlejí o jeho díle, takže nemají výmluvu. ²¹Poznali Boha, ale nevzdali mu čest jako Bohu ani mu nebyli vděční, nýbrž jejich myšlení je zavedlo do marnosti a jejich scestná mysl se ocitla ve tmě. ²²Tvrdí, že jsou moudří, ale upadli v bláznovství; ²³zaměnili slávu nepomíjitelného Boha za zobrazení podoby pomíjitelného člověka, ano i ptáků a čtvernožců a plazů. ²⁴Proto je Bůh nechal na pospas nečistým vášním jejich srdcí, takže zneuctívají svá vlastní těla; ²⁵vyměnili Boží pravdu za lež a klanějí se a slouží tvorstvu místo Stvořiteli – on budiž veleben na věky! Amen. ²⁶Proto je Bůh vydal v moc haněbných vášní. Jejich ženy zaměnily přirozený styk za nepřirozený ²⁷a stejně i muži zanechali přirozeného styku s ženami a vzplanuli žádostí jeden k druhému, muži s muži provádějí haněbnosti, a tak sami na sobě dostávají zaslouženou odplatu za svou scestnost. ²⁸Protože si nedovedli vážit pravého poznání Boha, dal je Bůh na pospas jejich zvrácené mysli, aby dělali, co se nesluší. ²⁹Jsou plni nepravosti, podlosti, lakoty, špatnosti, jsou samá závisť, vražda, svár, lest, zlomyslnost, jsou donašeči, ³⁰pomlouvají, Bohu odporní, zpušní, nadutí, chlubití. Vymýšlejí zlé věci, neposlouchají rodiče, ³¹nemají rozum, nedovedou se s nikým snést, neznají lásku ani slitování. ³²Vědí o spravedlivém rozhodnutí Božím, že ti, kteří tak jednají, jsou hodni smrti; a přece nejenže sami tak jednají, ale také jiným takové jednání schvalují.“

2S 12:5 „David vzplanul proti tomu muži náramným hněvem. Řekl Nátanovi: „Jakože živ je Hospodin, muž, který tohle spáchal, je synem smrti!“

2S 12:7 „Nátan Davidovi odpověděl: „Ten muž jsi ty! Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Já jsem tě pomazal za krále nad Izraelem a já jsem tě vytrhl ze Saulových rukou.“

Zj 13 „¹Tu jsem viděl, jak se z moře vynořila dravá šelma o deseti rozích a sedmi hlavách; na těch rozích deset královských korun a na hlavách jména urážející Boha. ²Ta šelma, kterou jsem viděl, byla jako levhart, její nohy jako tlapy medvěda a její tlama jako tlama lví. A drak jí dal svou sílu i trůn i velikou moc. ³Jedna z jejích hlav vypadala jako smrtelně raněná, ale ta rána se zahojila. A celá země v obdivu šla za tou šelmou; ⁴klekali před drakem, protože dal té šelmě svou moc, a klekali také před šelmou a volali: „Kdo se může rovnat té dravé šelmě, kdo se odváží s ní bojovat?“ ⁵A bylo jí dáno, aby mluvila pyšně a rouhavě a měla moc po čtyřicet dva měsíce. ⁶A tak otevřela ústa a rouhala se Bohu, jeho jménu i jeho přibytku, všem, kdo přebývají v nebi. ⁷A bylo jí dáno, aby vedla válku proti svatým a aby nad nimi zvítězila. Dostala moc nad každým kmenem, národem, jazykem i rasou; ⁸budou před ní klekat všichni obyvatelé země, jejichž jména nejsou od stvoření světa zapsána v knize života, v knize toho zabitého Beránka. ⁹Kdo má uši, slyš! ¹⁰Kdo má jít do zajetí, půjde do zajetí. Kdo má zemřít mečem, musí mečem zemřít. Teď musí Boží lid osvědčit trpělivost a víru. ¹¹Vtom jsem viděl jinou šelmu, jak vyvstala ze země: měla dva rohy jako beránek, ale mluvila jako drak. ¹²Z pověření té první šelmy vykonává veškerou její moc. Nutí zemi a její obyvatele, aby klekali před první šelmou, které se zahojila její smrtelná rána. ¹³A činí veliká znamení, dokonce i oheň z nebe nechá před zraky lidí sestoupit na zem. ¹⁴Bylo jí dáno dělat znamení ke cti první šelmy a svádět jimi obyvatele země; rozkazuje obyvatelům země, aby postavili sochu té šelmě, která byla smrtelně zraněna mečem, a přece zůstala naživu. ¹⁵Je jí dáno, aby do sochy té šelmy vdechla život, takže ta socha mluvila a vydala rozkaz, že zemřou všichni, kdo před ní nepokleknou. ¹⁶A nutí všechny, malé i veliké, bohaté i chudé, svobodné i otroky, aby měli na pravé ruce nebo na čele cejch, ¹⁷aby nemohl kupovat ani prodávat, kdo není označen jménem té šelmy nebo číslicí jejího jména. ¹⁸To je třeba pochopit: kdo má rozum, ať sečte číslice té šelmy. To číslo označuje člověka, a je to číslo šest set šedesát šest.“

Zj 17 „¹Tu přišel jeden z těch sedmi andělů, kteří měli sedm nádob, a promluvil ke mně: „Pojď se mnou, ukážu ti soud nad velikou nevěstkou, usazenou nad vodami, ²se kterou se spustili králové světa a vínem jejího smilství se opjeli obyvatelé země.“ ³Anděl mě odvedl ve vytrženém duchu na poušť. Tu jsem spatřil ženu sedící na dravé šelmě nachové barvy, plné rouhavých jmen, o sedmi hlavách a deseti rozích. ⁴Ta žena byla oděna purpurem a šarlatem a ozdobena zlatem, drahokamy a perlami; v ruce držela zlatý pohár, plný ohavností a nečistoty svého smilství ⁵a na čele měla napsáno jméno – je v něm tajemství: „Babylón veliký, Matka všeho smilstva a všech ohavností na zemi.“ ⁶Viděl jsem tu ženu, zpitou krví svatých a krví Ježíšových svědků. Velice jsem užasl, když jsem ji viděl. ⁷Ale anděl mi řekl: „Čemu se divíš? Já ti odhalím tajemství té ženy i té sedmhlavé a desetirohé šelmy, která jí nese. ⁸Ta dravá šelma, kterou jsi viděl, byla a není; vystoupí ještě z propasti, ale půjde do záhuby. A užasnu ti obyvatelé země, jejichž jméno není od založení světa zapsáno v knize života, až uvidí, že ta dravá šelma byla a není, a zase bude.“ ⁹Ať pochopí ten, komu je dána moudrost. Sedm hlav je sedm pahorků, na nichž ta žena sedí, a také sedm králů: ¹⁰pět jich padlo, jeden kraluje, jeden ještě nepřišel. Až přijde, bude smět zůstat jen nakrátko. ¹¹A ta dravá šelma, která byla a není, je osmý král, a přece jeden z těch sedmi; jde však do záhuby. ¹²Deset rohů, které jsi viděl, je deset králů, kteří se ještě vlády neujali, ale v jedinou hodinu přijmou královskou moc spolu se šelmou. ¹³Budou zajedno ve svých úmyslech a svou sílu i moc dají té šelmě. ¹⁴Ti budou bojovat s Beránkem, ale Beránek je přemůže, protože je Pán panů a Král králů; ti, kdo jsou s ním, jsou povoláni a vyvoláni a věrní.“ ¹⁵A řekl mi: „Vody, které jsi viděl, nad nimiž ta nevěstka sedí, to jsou národy, davy, rasy a jazyky. ¹⁶A těch deset rohů, které jsi viděl, i ta šelma pojmu nevěstku v nenávist, oberou ji o všechno až do naha a budou rvát její tělo a spálí ji ohněm. ¹⁷Neboť Bůh jim vložil do srdce, aby provedli jeho záměr, fídili se jedním úmyslem a odevzdali šelmě svou královskou moc, dokud se nedokoná, co Bůh řekl. ¹⁸Ta žena, kterou jsi viděl, je veliké město, panující nad králi země.““

ST 4. června – SODUCE CELÉ ZEMĚ

Gn 18:22-25 „²²Zatímco se muži odtud ubírali k Sodomě, Abraham zůstal stát před Hospodinem. ²³I přistoupil Abraham a řekl: „Vyhladíš snad se svévolníkem i spravedlivého? ²⁴Možná, že je v tom městě padesát spravedlivých; vyhladiš snad i je a nepromineš tomu místu, přestože je v něm padesát spravedlivých? ²⁵Přece bys neudělal něco takového a neusmrtil spolu se svévolníkem spravedlivého; pak by na tom byl spravedlivý stejně jako svévolník. To bys přece neudělal. Což Soudec vši země nejedná podle práva?““
Ga 3:16 „Slib byl dán Abrahamovi a jeho potomku“; nemluví se o potomcích, nýbrž o potomku: je jím Kristus.“
Gn 18:17-32 „¹⁷Tu Hospodin řekl: „Mám Abrahamovi zamlčet, co hodlám učinit? ¹⁸Abraham se jistě stane velikým a zdatným národem a budou v něm požehnány všechny pronárody země. ¹⁹Divně jsem se s ním sblížil, aby přikazoval svým synům a všem, kteří přijdou po něm: „Dbejte na Hospodinovu cestu a jednete podle spravedlnosti a práva, ať Hospodin Abrahamovi splní, co mu přislíbil.““ ²⁰Hospodin dále pravil: „Křik ze Sodomy a Gomory je tak silný a jejich hřích je tak těžký, ²¹že už musím sestoupit a podívat se. Jestliže si počínají tak, jak je patrné z křiku, který ke mně přichází, je po nich veta; zjistím si, jak tomu je.““ ²²Zatímco se muži odtud ubírali k Sodomě, Abraham zůstal stát před Hospodinem. ²³I přistoupil Abraham a řekl: „Vyhladíš snad se svévolníkem i spravedlivého? ²⁴Možná, že je v tom městě padesát spravedlivých; vyhladiš snad i je a nepromineš tomu místu, přestože je v něm padesát spravedlivých? ²⁵Přece bys neudělal něco takového a neusmrtil spolu se svévolníkem spravedlivého; pak by na tom byl spravedlivý stejně jako svévolník. To bys přece neudělal. Což Soudec vši země nejedná podle práva?““ ²⁶Hospodin odpověděl: „Najdu-li v Sodomě, v tom městě, padesát spravedlivých, prominu kvůli nim celému místu.““ ²⁷Abraham pokračoval: „Dovolují si k Panovníkovi mluvit, ač jsem prach a popel: ²⁸Možná, že bude do těch padesáti spravedlivých pět chybět. Zahladíš pro těch pět celé město?““ ²⁹Odpověděl: „Nezahladím, najdu-li jich tam čtyřicet pět.““ ³⁰Abraham řekl: „Možná, že se jich tam najde třicet.““ ³¹Odpověděl: „Nezahladím je kvůli těm dvaceti.““ ³²Nato řekl: „Ať se Panovník nerozhněvá, promluví-li ještě jednou. Možná, že se jich tam najde deset.““ ³³Odpověděl: „Nezahladím je ani kvůli těm deseti.““ ³⁴Hospodin po skončení rozmluvy s Abrahamem odešel a Abraham se vrátil ke svému místu.““
Am 3:7 „Ovšem, Panovník Hospodin nečiní nic, aniž by zjevil své tajemství prorokům, svým služebníkům.““
Zj 14:6-12 „⁶Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu. ⁷Volal mocným hlasem: „Bojte se Boha a vzejdejte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu; poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod.““ ⁸Za ním letěl druhý anděl a volal: „Padl, padl veliký Babylón, který opojil všechny národy svým smilstvím a dal jim pít z poháru hněvu.““ ⁹Za nimi letěl třetí anděl a volal mocným hlasem: „Kdo kleká před šelmou a před její sochou, kdo přijímá její cejch na čelo či na ruku,

¹⁰bude pít víno Božského rozhorlení, které Bůh nalévá neředěné do číše svého hněvu; a bude mučen ohněm a sírou před svatými anděly a před Beránkem. ¹¹A jeho muka neuhasnou na věky věků a dnem ani nocí nedojde pokoje ten, kdo kleká před šelmou a jejím obrazem a nechal si vtisknout její jméno. ¹²Zde se ukáže vytrvalost svatých, kteří zachovávají Boží příkázání a věrnost Ježíši.““
Zj 18:1-4 „¹Potom jsem viděl jiného anděla, jak s velikou mocí sestupuje z nebe; a země byla ozářena jeho slávou. ²Zvolal mohutným hlasem: „Padl, padl veliký Babylón a stal se doupeťem démonů, skrývá všech nečistých duchů a každého zlověšného a nenáviděného ptáka; ³neboť vínem Božského hněvu pro smilství té nevěstky byly opojeny všechny národy, králové světa s ní smilnili a bohatí kupci země bohatli z její rozmarilosti a přepychu.““ ⁴A slyšel jsem jiný hlas z nebe: „Vyjdi, lide můj, z toho města, nemějte účast na jeho hříších, aby vás nestihly jeho pohromy.““
Zj 20:4.11-15 „⁴Viděl jsem trůny a na nich usedli ti, jimž byl svěřen soud. Spatřil jsem také ty, kdo byli státi pro svědectví Ježíšovo a pro slovo Boží, protože nepoklekli před dravou šelmou ani jejím obrazem a nepřijali její znamení na čelo ani na ruku. Nyní povstali k životu a ujali se vlády s Kristem na tisíc let. – ¹¹A viděl jsem veliký bělostný trůn a toho, kdo na něm seděl; před jeho pohledem zmizela země i nebe a už pro ně nebylo místa. ¹²Viděl jsem mrtvé, mocné i prosté, jak stojí před trůnem, a byly otevřeny knihy. Ještě jedna kniha byla otevřena, kniha života. A mrtví byli souzeni podle svých činů zapsaných v těch knihách. ¹³Moře vydalo své mrtvé, i smrt a její říše vydaly své mrtvé, a všichni byli souzeni podle svých činů. ¹⁴Pak smrt i její říše byly uvrženy do hořícího jezera. To je druhá smrt: hořící jezero. ¹⁵A kdo nebyl zapsán v knize života, byl uvržen do hořícího jezera.““

ČT 5. června – PŘEDADVENTNÍ SOUD

Da 7:21.22.26.27 „²¹Viděl jsem, že ten roh vedl válku proti svatým a přemáhal je, ²²až přišel Věkovitý a soud byl předán svatým Nejvyššího; nadešla doba a království dostali do držení svatí. [...] ²⁶avšak zasedne soud a vladařskou moc mu odejmou, a bude úplně vyhlazen a zahuben. ²⁷Království, vladařská moc a velikost všech království pod celým nebem budou dány lidu svatých Nejvyššího. Jeho království bude království věčné a všechny vladařské moci ho budou uctívat a poslouchat.““
Daniel 7 „¹V prvním roce vlády Belšasara, krále babilónského, viděl Daniel sen, vidění mu prošla hlavou na jeho lůžku. Hned tedy v hlavních rysech ten sen popsal. ²Daniel řekl: „Viděl jsem v nočním vidění, hle, čtyři nebeské větry rozbouřily Velké moře. ³A z moře vystoupila čtyři veliká zvířata, odlišná jedno od druhého. ⁴První bylo jako lev a mělo orlí křídla. Viděl jsem, že mu byla křídla oškubána, bylo pozvednuto od země a postaveno na nohy jako člověk a dáno mu lidské srdce. ⁵Hle, další zvíře, druhé, se podobalo medvědu. Bylo postaveno tváří k jedné straně. Mělo v tlamě mezi zuby tři zebra a bylo mu řečeno: „Vstaň a hojné se nažer masa!“ ⁶Potom jsem viděl, hle, další zvíře bylo jako levhart a mělo na hřbetě čtyři pačt křídla. Bylo to zvíře čtyřhlavé a byla mu dána vladařská moc. ⁷Potom jsem v nočním vidění viděl, hle, čtvrté zvíře, strašné, příšerné a mimořádně mocné. Mělo veliké železné zuby, žralo a drtilo a zbytek rozšlapávalo svými nohama. Bylo odlišné ode všech předešlých zvířat a mělo deset rohů. ⁸Prohlížel jsem rohy, a hle, vyrostl mezi nimi další malý roh a tři z dřívějších rohů byly před ním vyvráceny. Hle, na tom rohu byly oči jako oči lidské a ústa, která mluvila troufale. ⁹Viděl jsem, že byly postaveny stolce a že usedl Věkovitý. Jeho oblek byl bílý jako sníh, vlasy jeho hlavy jako čistá vlna, jeho stolec – plameny ohně, jeho kola – hořící oheň. ¹⁰Řeka ohnivá proudila a vycházela od něho, tisíce tisíců sloužily jemu a desetitisíce desetitisíců stály před ním. Zasedl soud a byly otevřeny knihy. ¹¹Tu jsem viděl, že pro ta troufalá slova, která roh mluvil, viděl jsem, že to zvíře bylo zabito, jeho tělo zničeno a dáno k spálení ohněm. ¹²Zbýlým zvířatům odhali jejich vladařskou moc a byl jim ponechán život do určité doby a času. ¹³Viděl jsem v nočním vidění, hle, s nebeskými oblaky přicházel jakoby Syn člověka; došel až k Věkovitému, přivedl ho k němu. ¹⁴A byla mu dána vladařská moc, sláva a království, aby ho uctívali všichni lidé různých národností a jazyků. Jeho vladařská moc je moc věčná, která nepomine, a jeho království nebude zničeno.““ ¹⁵Můj duch, můj, Danielův, byl uvnitř své schránky zmatený a vidění, která mi prošla hlavou, mě naplnila hrůzou. ¹⁶Přistoupil jsem k jednomu z těch, kteří tam stáli, a prosil jsem ho o hodnověrný výklad toho všeho. Řekl mi to a oznámil mi výklad té věci: ¹⁷„Ta čtyři veliká zvířata, to čtyři králové povstanou v zemi. ¹⁸Ale království se ujmou svatí Nejvyššího a budou mít království v držení až na věky, totiž až na věky věků.““ ¹⁹Chtěl jsem mít jistotu o tom čtvrtém zvířeti, které bylo odlišné ode všech ostatních a bylo mimořádně strašné: mělo železné zuby, bronzové drápy, žralo a drtilo a zbytek rozšlapávalo svými nohama, ²⁰i o deseti rozích, které mělo na hlavě, a o dalším, který vyrostl a před nimiž tři spadly, totiž o tom rohu, který měl oči a ústa mluvící troufale a jevil se větší než ostatní. ²¹Viděl jsem, že ten roh vedl válku proti svatým a přemáhal je, ²²až přišel Věkovitý a soud byl předán svatým Nejvyššího; nadešla doba a království dostali do držení svatí. ²³Řekl toto: „Čtvrté zvíře – na zemi bude čtvrté království, to se bude ode všech království lišit; pozře celou zemi, podupe ji a rozdrtí.““

